

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/70/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212209942
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8212209942.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a sudkýň JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOST' s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zast. JUDr. Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 1C/243/2012-45 zo dňa 22.10.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá.

O d m i e t a odvolanie voči výroku o vylúčení veci v časti na samostatné konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vylúčil nároky vo vzťahu k exekúciám vedeným voči povinným W. O., U. E., V. E., I. W. na samostatné konanie, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že o trovách tohto konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobami domáhal od žalovanej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto:

1. v sume 1.110,70 eur, 2. v sume 2.347,41 €, 3. v sume 1.499,90 €, 4. v sume 125,- €, 5. - 10. v sume 125,- eur x 6 vecí a nemajetkovej ujmy 1. v sume 222,14 eur, 2. v sume 469,48 €, 3. v sume 99,98 €, 4. v sume 1.501,02 €, 5. v sume 330,- eur, 6. v sume 275,- eur, 7. v sume 275,- eur, 8. v sume 330,- eur, 9. v sume 319,- eur a 10. v sume 330,- eur vo vzťahu k namietaným zbytočným prietahom v exekučných konaniach vedených ním ako oprávneným proti povinným :

1. U. E., pod sp. zn. EX 11781/11,
2. V. E., pod EX 11579/2011
3. I. W. pod EX 3788/2012
4. W. O. pod EX 3926/2010, pozn. veci vylúčené na samostatné konanie,
5. A. W. pod EX 12231/2008
6. U. Q. pod EX 11771/2008
7. A. W. pod EX 11719/2008
8. S. Q. pod EX 162/2009
9. K. E. pod EX 10250/2008
- XX. U. E. pod EX 9753/2008.

Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho :

- zo zmluvy o úvere číslo 8640154, kde bol dlžník - povinný A. W. (EX 12231/2008)

- zo zmluvy o úvere číslo 8560349, kde bol dlžník - povinný U. Q. (EX 11771/2008)
- zo zmluvy o úvere číslo 8401773, kde bol dlžník - povinný A. W. (EX 11719/2008)
- zo zmluvy o úvere číslo 8640162, kde bol dlžník - povinný S. Q. (EX 162/2009)
- zo zmluvy o úvere číslo 8560298, kde bol dlžník - povinný K. E. (EX 10250/2008)
- zo zmluvy o úvere číslo 8560398, kde bol dlžník - povinný U. E. (EX 9753/2008).

Škoda bola uplatňovaná v súvislosti s oneskoreným rozhodnutím o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (návrh, žiadosť spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom), rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia takto :

5. až dňa 21.01.2009 vo veci povinného A. W. pod EX 12231/2008, omeškanie viac ako 6 mesiacov,
6. až dňa 19.01.2009 vo veci povinného U. Q. pod EX 11771/2008, omeškanie viac ako 5 mesiacov,
7. až dňa 14.01.2009 vo veci povinného A. W. pod EX 11719/2008, omeškanie viac ako 5 mesiacov,
8. až dňa 23.03.2009 vo veci povinného S. Q. pod EX 162/2009, omeškanie viac ako 6 mesiacov,
9. až dňa 05.12.2008 vo veci povinného K. E. pod EX 10250/2008 , omeškanie viac ako 6 mesiacov,
10. až dňa 22.11.2008 vo veci povinného U. E. pod EX 9753/2008, omeškanie viac ako 6 mesiacov.

Podľa žalobcu išlo o nesprávny úradný postup odôvodňujúci nárok majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetková škoda, ktorá mu vznikla predstavuje účelne vynaložených nákladov - správa a vymáhanie pohľadávok v období od doručenia žiadosti o udelenie poverenia po jeho rozhodnutie o nej - správa pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému - 70 eur, na udržanie a správu informačného systému 40 eur a administratívne náklady - urgencie, publikačné náklady 15 eur, spolu 125,- eur (v každej exekúcii). Táto suma by ho nezaťažila, ak by súd postupoval správne. Presnú škodu by bolo možné vyčísliť len s ťažkosťami, preto ju paušalizoval.

Zároveň bola uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, lebo samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v stanovenej zákonnej dobe nie je dostatočným zadost'učinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu má za následok zbytočné priesťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené reálne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík:

- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného;
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným;
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvencii povinného.

Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za porušenia jeho zákonných nárokov a základných práv. Poukázal na Nálezy ÚS SR sp.zn. IV. ÚS/77/02, III. ÚS SR/120/2010 a III. ÚS/271/05. Ako nemajetkovú ujmu uplatnil sumu 55 Eur za každý mesiac priesťahov.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a citujúc § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, 2, 3, 5, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, citujúc § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) ako aj s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť.

Súdu neboli predložené spisy Okresného súdu Svidník týkajúcich sa exekúcií vedených oprávneným - žalobcom voči povinným - W. O., U. E., V. E. a I. W., súd v zmysle cit. ust. 112 ods. 2 O.s.p. vec v

časti o zaplataenie majetkovej škody v sume 125,- € a nemajetkovej ujmy v sume 1.501,02 € vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinnej W. O., vec v časti o zaplataenie majetkovej škody v sume 1.110,70 € a nemajetkovej ujmy v sume 222,14 € vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinnej U. E., vec v časti o zaplataenie majetkovej škody v sume 2.347,41 € a nemajetkovej ujmy v sume 469,48 € vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinnému V. E., vec v časti o zaplataenie majetkovej škody v sume 1.499,90 € a nemajetkovej ujmy v sume 299,98 € vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinnej I. W. vylúčil na samostatné konanie, a to s poukazom na § 112 ods. 2 O. s. p.

Ďalej sa súd prvého stupňa zaoberal dôvodnosťou zostávajúcich uplatnených nárokov vyplývajúcich z exekúcií vedených voči povinným : A. W. (EX 12231/2008) o vymoženie 13.560,- Sk s prísl., U. Q. (EX 11771/2008) o vymoženie 23.330,- Sk s prísl., A. W. (EX 11719/2008) o vymoženie 7.380,- Sk s prísl., S. Q. (EX 162/2009) o vymoženie 89,62 eur s prísl., K. E. (EX 10250/2008) o vymoženie 14.819,- Sk s prísl. a U. E. (EX 9753/2008) o vymoženie 12.000,- Sk s prísl..

V tomto prípade sa žalobca domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle ust. zák. č. 514/2003 Z.z. (ďalej aj Zákona) dôvodiac, že súd nepoveril súdneho exekútora JUDr. Krutého, aby vykonal exekúcie (vyššie uvedené) v lehote 15 dní od doručenia jeho žiadostí o udelenie poverenia (teda v rozpore § 44 ods. 2 Ex. Por.). Týmto konaním súdu, nesprávnym úradným postupom mu mala byť spôsobená škoda, ktorú si uplatnil aj návrhom na predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 Zákona pred príslušným orgánom konajúcim za štát - Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Podľa vyjadrenia žalovaného však žalobca svoj predbežný návrh neodôvodnil čo do dôvodu a výšky, teda uplatnenie nároku podľa § 15 ods. 1 Zákona potvrdil. Preto súd vychádzal z ich zhodných tvrdení, že návrh na predbežné prejednanie nároku podaný bol. Lehota šiestich mesiacov už uplynula márne (aj keď návrh na súd bol podaný pred jej uplynutím). Žalobca namietal niekoľko mesačné zbytočné prieťahy v konaní. Avšak ako vyplýva z predložených exekučných spisov Okresného súdu Svidník, v prejednávanych exekučných veciach bol súdny exekútor poverený na vykonanie exekúcií v zákonnej 15 - dňovej lehote od doručenia žiadosti o ich udelenie. Čo do dátumu vydania poverení, súd zistil dátumy ich vydania totožne s tvrdeniami žalobcu. Teda zo strany súdu nedošlo k porušeniu zákonnej lehoty na udelenie poverenia, ani k žiadnym zbytočným prieťahom v konaní v dôsledku čoho by došlo k porušeniu práv žalobcu vyplývajúcich z Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 a čl. 48).

Vzhľadom k uvedenému sú tvrdenia žalobcu ohľadne dĺžky konania pred súdom o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi v príkrom rozpore so zisteným skutkovým stavom. Zo strany súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu tak ako to má na mysli ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z.z.. Preto sa súd nezaoberal ďalšími námietkami účastníkov konania a návrh žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol (teda vo vzťahu k nárokom uplatnených žalobcom vyplývajúcich z exekúcií vedených voči A. W. (EX 12231/2008) o vymoženie 13.560,- Sk s prísl., U. Q. (EX 11771/2008) o vymoženie 23.330,- Sk s prísl., A. W. (EX 11719/2008) o vymoženie 7.380,- Sk s prísl., S. Q. (EX 162/2009) o vymoženie 89,62 eur s prísl., K. E. (EX 10250/2008) o vymoženie 14.819,- Sk s prísl. a U. E. (EX 9753/2008) o vymoženie 12.000,- Sk s prísl.) pre nesplnenie podmienok daných zák. č. 514/2003 Z.z.. K žiadosti žalobcu o vydanie medzitýmneho rozsudku je potrebné uviesť, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie.

Na záver je potrebné uviesť, že aj napriek zisteným skutočnostiam, ak by súd teoreticky pripustil, že došlo v rámci exekučných konaní k namietaným prieťahom, súd by žalobcovi nemohol uplatnené nároky priznať a to z dôvodov, že ani v jednom prípade nepreukázal predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to : 1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, z jeho žaloby nie je jasné v čom spočíva takýto postup súdu (k čomu nedošlo ako je konštatované vyššie), najmä ale 2/ vznik škody (neodôvodnená čo do základu a výšky, súd

nepovažuje za postačujúce žalobcovo odôvodnenie výšky majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, rovnako žalobca nepreukázal, že nie je dostačujúce len konštatovanie porušenia práva, tiež neodôvodnená ujmy, ktorá mu mala vzniknúť, keď exekúcia prebieha na základe poverenia súdu, nesprávny postup nenamietal na súde a pod.), 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, ktorú vôbec neodôvodnil a ktorá ani nebola zistená.

O trovách konania v zmysle § 151 ods. 3 O. s. p. mal rozhodnúť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a neúplne zistil skutkový stav, lebo nevykonal navrhnuté dôkazy, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolateľ namietal to, že súd prvého stupňa rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie musí byť preto zrušené.

S poukazom na článok 144 ods. 1 Ústavy SR a § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd svojim rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné.

V ďalšom odvolateľ vytýkal súdu prvého stupňa, že tento nevysvetlil svoj názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však uvedené ignoroval a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je neakceptovateľný. Pritom právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie mohla byť odstránená len rozhodnutím exekučného súdu.

K zamietnutiu návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania z dôvodu, že súd nepozná dôkazy o výške škody tvrdil, že mu tým súd znemožnil preukázať výšku škody a mechanizmus jej vzniku. Na zamietnutie znaleckého dokazovania nemal dôvody.

K úvahám o dĺžke a obmedzenosti súdu lehotou odvolateľ uviedol, že súdu neprináleží polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, ktoré svoje meritórne rozhodnutia nemôže na nich založiť. Súd tak úplne neguje stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrassburgu.

Odvolateľ ďalej súdu vytýkal jeho nesústredenú činnosť, keď vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom, kedy vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúvisia.

Podľa žalobcu nedošlo ani k premlčaniu jeho práva.

Vzhľadom na uvedenú argumentáciu navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli súdu dňa 27.06.2014 zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci aj rozhodol. Ani po podaní odvolania odvolací súd nezistil, aby prvostupňový súd konal a rozhodol nesprávne. Odvolací súd sa stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu odkazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom (článok 46 ods. 3 Ústavy SR).

Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci

a/ nezákonným rozhodnutím,

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo

d/ nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov).

Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR ak

1/ škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2/ škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3/ škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu (§ 4 ods. 1 písm. a/ cit. zákona).

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánov verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady SR pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 86 písm. a/ a d/ Ústavy SR a postup alebo výsledok postupu Vlády SR pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 119 písm. b/ Ústavy SR (§ 9 ods. 1 cit. zákona).

Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavovania sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (§ 9 ods. 2 cit. zákona).

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11 (§ 15 ods. 1 cit. zákona).

Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nárokov alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uplynutím 6-mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr (§ 16 ods. 4 cit. zákona).

Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak (§ 17 ods. 1, 2 cit. zákona).

Právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenia alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie (§ 19 ods. 1 cit. zákona).

Odvolačný súd jednoznačne konštatuje, že súd prvého stupňa v predmetnej veci sa dôsledne riadil vyššie uvedeným, preto vo veci aj správne rozhodol. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa ako aj k odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že je potrebné súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu v tom, že ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. nie je možné aplikovať na právne vzťahy, pri ktorých malo dôjsť k zodpovednostnému vzťahu medzi účastníkmi konania pred účinnosťou tohto ustanovenia, lebo by išlo o retroaktivitu pri aplikácii právneho predpisu. Uvedené ustanovenie bolo do zákona č. 514/2003 Z. z. zavedené zákonom č. 412/2012 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2013. Je ho preto možné aplikovať len na právne vzťahy upravené síce zákonom č. 514/2003 Z. z. , ale len tie, ktoré vznikli od 01.01.2013. Toto však nevylučuje, aby súd prvého stupňa nemohol v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť významné okolnosti uvedené aj v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Pri posudzovaní a hodnotení otázky nesprávneho úradného postupu však prvostupňový súd jednoznačne vychádzal z ust. § 9 ods. 1 cit. zákona, účinného v čase, keď mal deklarovaný zodpovednostný vzťah medzi účastníkmi konania vzniknúť, a to v exekučnom konaní uvedenom jednak v žalobe, ako aj v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového súdu.

Odvolačný súd jednoznačne ustálil, že v predmetných exekučných veciach vedených Okresným súdom Svidník špecifikovaných v napadnutom rozsudku nedošlo k sťažnostiam na prietahy v konaní, k disciplinárnemu postihu sudcu v tejto súvislosti alebo k vydaniu právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva alebo Ústavného súdu SR, kedy by prietahy v konaní boli konštatované. Podľa ust. § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) je súd povinný preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Iba ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, pritom táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul, ktorým je notárska zápisnica alebo rozhodnutie rozhodcovských súdov. Z uvedeného teda vyplýva, že zákonná 15-dňová lehota je určená na poverenie exekútora, a to iba v prípadoch, ak exekučným titulom okrem iného, nie je rozhodcovský rozsudok. V predmetných veciach súd prvého stupňa poverenie vydal v 15-dňovej lehote.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2011, podľa ktorého pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takomto prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, exekučný súd nie je viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.

Vzhľadom na uvedené je dôležité uviesť, že ak vznikne neodstrániteľný nedostatok v procesných podmienkach alebo odstrániteľný nedostatok, ktorý aj po úkonoch exekútora, prípadne exekučného súdu zostal neodstránený, príslušný súd (§ 45 Exekučného poriadku) žiadosť o vydanie poverenia zamietne a nadväzne na to zastaví exekučné konanie. Ako už bolo povedané, uvedená 15-dňová lehota na vyporiadanie sa súdu so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia neplatí v exekučných konaniach, v ktorých exekučným titulom je okrem iných rozhodcovský rozsudok. Dôvodom ustanovenia tejto výnimky, ktorá bola do zákona zavedená s účinnosťou od 01.06.2010 a vzťahuje sa i na exekučné konania začaté pred účinnosťou zákona č. 144/2010 Z. z. je potreba preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie (napr. zmluva zakladajúca hmotnoprávny vzťah medzi oprávneným a povinným, rozhodcovská zmluva alebo doložka).

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že súd prvého stupňa správne ustálil, že žalobca v predmetnom konaní neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní predpokladov vzniku nároku na náhradu škody, t. j. existenciu nesprávneho úradného postupu, škodu a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Neboli preukázané tiež ani žiadne dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca v žalobe žiadal. Žalobcom nebol preukázaný ani jeden z dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Neobstojí preto argumentácia odvolateľa o vzniku jeho právnej neistoty, ak exekučným titulom mal byť rozhodcovský rozsudok vydaný bez splnenia zákonných podmienok.

Z uvedených dôvodov preto súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že žalobca nepreukázal existenciu zákonných podmienok na priznanie mu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Na základe uvedeného, preto odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, za vecne správne a preto bolo postupom podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdené.

O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodnuté, a to v súlade s ust. § 224 ods. 4 O. s. p. Súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania rozhodne v ďalšom rozhodnutí.

Keďže odvolaním bolo napadnuté rozhodnutie ako celok, t. j. aj výrok o vylúčení veci v časti, konkretizovanej súdom prvého stupňa, proti ktorému výrok v zmysle ust. § 202 ods. 3 písm. a/ O. s.p. odvolanie nie je prípustné, lebo ide o rozhodnutie upravujúce vedenie konania, bolo odvolanie vo vzťahu k uvedenému podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.